

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 661

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 septembrie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.044 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	2-3	Decizia nr. 1.054 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	8-9
Decizia nr. 1.045 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	3-5	Decizia nr. 1.057 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 1.052 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.053 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice	6-7	955. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006	11-47

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.044

din 14 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Majid Latif în Dosarul nr. 6.728/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis note scrise prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, invocând cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.728/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția a fost ridicată de Majid Latif într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei hotărâri a Oficiului Român pentru Imigrări de respingere ca inadmisibilă a cererii de acces la o nouă procedură de azil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prevederile de lege criticate instituie, pentru cetățenii străini, o regulă de procedură mai puțin favorabilă decât cea aplicabilă, potrivit dreptului comun, cetățenilor români, ceea ce contravine drepturilor conferite de Convenția privind Statutul refugiaților referitoare la accesul liber și facil la justiție, precum și la beneficiul unui tratament juridic similar cu cel aplicabil cetățenilor statului sub aspectul drepturilor și garanțiilor procedurale. Astfel, dacă legislația în materie civilă, penală sau administrativă prevede regula potrivit căreia hotărârea instanței de fond poate fi atacată fie cu apel și apoi cu recurs, fie doar cu recurs, textul de lege criticat atribuie hotărârii primei instanțe caracter irevocabil.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, câtă vreme legea recunoaște solicitantului

de azil căruia i s-a respins cererea de acces la o nouă procedură dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, care va analiza hotărârea Oficiului Român pentru Imigrări sub aspectul legalității și temeiniciei acesteia, asigurându-se astfel protecția solicitanților de azil în concordanță cu cerințele impuse de Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România sunt constituționale. Arată că dispozițiile art. 94 reglementează procedura specială de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, etapă în care nu se mai justifică parcurgerea aceluiași pași procedurali ca și în procedura inițială, având în vedere și condiția celerității în cadrul exercitării căii de atac specifice acestei proceduri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Textul de lege criticat are următorul conținut:

„(2) Hotărârea instanței prevăzută la alin. (1) este irevocabilă.”

Dispozițiile art. 94 alin. (1), la care textul de lege criticat face trimitere, au următorul cuprins:

„(1) Instanța soluționează plângerea, fără audierea străinului, în termen de 30 de zile, și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea; sau

b) admite plângerea, acordă accesul la o nouă procedură de azil și dispune ca structura competentă a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedura ordinară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția privind Statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, ratificată de România prin Legea nr. 46/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 17 iulie 1991. Potrivit acestor dispoziții, orice refugiat va avea, pe

teritoriul statelor contractante, acces liber și facil în fața tribunalelor, iar în statul contractant unde își are reședința obișnuită orice refugiat se va bucura de același tratament ca oricare cetățean în ce privește accesul la tribunale, inclusiv asistența judiciară și scutirea de cauțiunea *judicatum solvi*. Totodată, autorul excepției își raportează critica la următoarele prevederi din Constituție: art. 11 alin. (1) și (2) privitor la raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 18 alin. (2) care consacră dreptul de azil al cetățenilor străini și apatrizilor și art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia susține că există o discriminare a cetățenilor străini în raport cu cei români prin faptul că aceștia din urmă au posibilitatea de a introduce, după caz, apel sau recurs împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în materie civilă, penală sau administrativă, spre deosebire de cetățenii străini și de apatrizii care nu beneficiază de nicio cale de atac împotriva hotărârii pronunțate de instanța care soluționează plângerile formulate de aceștia împotriva hotărârilor Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererile acestora de acces la o nouă procedură de azil. Curtea constată că nu poate reține critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului egalității motivată de diferența de tratament juridic dintre cetățenii români și cei străini în ce privește drepturile și garanțiile procedurale. În legătură cu problema asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Plenul Curții Constituționale a statuat cu valoare de principiu, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că, „în instituirea

regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție”. Dar „nu este contrar acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Curtea reține că, în prezenta cauză, ipotezele avute în vedere de autorul excepției sunt fundamental diferite, o comparație între acestea nefiind posibilă. Astfel, situația reglementată de textul de lege criticat, referitoare la caracterul irevocabil al hotărârii pronunțate cu privire la o cerere de acces la o nouă procedură de azil, este, prin ipoteză, inaplicabilă cetățenilor români. În schimb, cetățenii străini sau apatrizii care au calitatea de părți în procese civile, comerciale, penale sau administrative se bucură, în principiu, de aceleași drepturi și garanții procesuale ca și cetățenii români, având posibilitatea de a utiliza aceleași căi de atac pe care legea le prevede și pentru cetățenii români. În cazul de față, verificarea respectării principiului egalității în fața legii se poate face, eventual, prin compararea situației cetățenilor străini sau apatrizilor care intră sub incidența textului de lege criticat, iar nu prin compararea situației acestora cu cea a cetățenilor români implicați în diverse tipuri de procese. Or, prevederea legală supusă controlului de constituționalitate nu instituie niciun fel de privilegii sau discriminări între cetățenii străini sau apatrizii cărora li se adresează.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 94 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Majid Latif în Dosarul nr. 6.728/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.045

din 14 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea

nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Hu Kepao în Dosarul nr. 10.185/4/2008 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că partea Oficiul Român pentru Imigrări a transmis la dosar punctul său de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată și prin care solicită respingerea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.185/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția a fost ridicată de Hu Kepao într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei hotărâri de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat sau a unei forme de protecție subsidiară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale din cauza lipsei de precizie și claritate cu privire la riscul de a fi supus la tratamente sau pedepse inumane ori degradante ca motiv de acordare a protecției subsidiare, noțiunile folosite de textele de lege criticate fiind vagi și imprecise. Acestea permit interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante, ceea ce este contrar jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Judecătoria Sectorului 4 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — *Protecția subsidiară: „(1) Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: (...)

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care interzic tortura și pedepsele sau tratamentele inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și prin prisma unor critici similare. Prin mai multe decizii Curtea a reținut că textele de lege criticate reprezintă o concretizare a principiului fundamental referitor la interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile legale ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia acestea i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție. Totodată, Curtea a reținut că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, a riscurilor la care ar fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectului controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor administrative competente în această materie sau, după caz, ale instanței de judecată.

În acest sens, pot fi menționate, de exemplu, Decizia nr. 287 din 18 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 20 aprilie 2010, sau Decizia nr. 648 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată cu acele prilejuri și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Hu Kepao în Dosarul nr. 10.185/4/2008 al Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.052

din 16 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Crina Felicia Bondici în Dosarul nr. 1.663/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar cerere de renunțare la judecată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de renunțare la judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea de renunțare la judecată.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 109/2010, pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.663/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.**

Excepția a fost ridicată de Crina Felicia Bondici într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect anularea Deciziei nr. 14/2009 a Baroului Sălaj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1, 16, 41, 53 și 115.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de

avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1, 16, 41, 53 și 115.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 18 martie 2010, a declarat neconstituțională Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008, pentru motivele acolo reținute. Astfel, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 a devenit inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 și 7 și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Crina Felicia Bondici în Dosarul nr. 1.663/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.053

din 16 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști
care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, excepție ridicată de Cornelia Hurdubelea, Maria Barb și Daniela Ciucurel în Dosarul nr. 1.337/251/2007 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției Daniela Ciucurel, personal și asistat de avocatul Vasile Briciu, cu delegație depusă la dosar. Pentru ceilalți autori ai excepției răspunde același avocat, Vasile Briciu, cu delegație depusă la dosar. Părțile Ioan Martalogu și Maria Martalogu sunt reprezentate de avocatul Nicolae Scutea, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, depune la dosar concluzii scrise.

Avocatul părților prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 19 octombrie 2009, în Dosarul nr. 1.337/251/2007, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice.**

Excepția a fost ridicată de Cornelia Hurdubelea, Maria Barb și Daniela Ciucurel cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 797 din 6 octombrie 2008, pronunțată de Judecătoria Luduș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în condițiile în care expertizele se efectuează numai de către experți oficiali, în institute și laboratoare de stat, iar expertului desemnat de parte îi sunt permise doar observații cu privire la obiectul expertizei, modificarea sau completarea acestuia, verificarea și completarea materialului necesar efectuării expertizei și obiecții la raportul de expertiză, toate adresate organului judiciar printr-o notă de observații, și nu printr-un raport de expertiză.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, excepție ridicată de Cornelia Hurdubelea, Maria Barb și Daniela Ciucurel în Dosarul nr. 1.337/251/2007 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 488/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 5 august 2002, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „*Expertizele criminalistice se efectuează de experți oficiali în institutele și laboratoarele de expertiză criminalistică, înființate potrivit dispozițiilor legale.*”;

— Art. 7 alin. (1): „*Experții autorizați, numiți de organele judiciare, la cererea părților, participă personal la efectuarea expertizelor prin observații cu privire la obiectul expertizei, modificarea sau completarea acestuia, verificarea și completarea materialului necesar pentru efectuarea expertizei, precum și prin obiecții la raportul de expertiză, adresate organului judiciar.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că autorii acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, doresc completarea dispozițiilor de lege supuse controlului, în sensul ca acestea să prevadă expres și dreptul expertului recomandat de partea interesată de a participa efectiv la efectuarea expertizei de către o instituție specializată potrivit legii.

Autorii excepției consideră că „se impune crearea unui cadru legal clar, capabil să scoată din anonimat instituția expertului parte, să reglementeze activitatea de expertiză criminalistică, eliminând monopolul instituit de către Institutul Național de Expertize Criminalistice, astfel încât să avem expertize criminalistice obiective, pertinente și nu în ultimul rând să fie executate de experți criminaliști”.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.054

din 16 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dan-Ovidiu Necula în Dosarul nr. 2.332/330/2008 al Tribunalului Ialomița.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, și ca fiind inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 20 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.332/330/2008, **Tribunalul Ialomița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Dan-Ovidiu Necula cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.155 bis din 29 aprilie 2009, pronunțată de Judecătoria Urziceni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 23 alin. (1) și (11), art. 53, art. 124, art. 126 și art. 148, precum și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, autorul are în vedere stabilirea nejudiciară a vinovăției contravenționale și sarcina probei în procedura judiciară contravențională de drept comun, aplicabilitatea normelor constituționale și contravenționale consacrand dreptul

la respectarea prezumției de nevinovăție, violarea dreptului la respectarea prezumției de nevinovăție de normele juridice privind procedura contravențională de drept comun, contrarietatea dintre normele juridice privind procedura contravențională judiciară de drept comun și principiul constituțional și convențional al statului de drept și democratic, bazat pe respectarea drepturilor omului.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 23 alin. (1) și (11), art. 53, art. 124, art. 126 și art. 148, precum și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

1) Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în raport cu aceleași prevederi constituționale și convenționale și cu motivare similară. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, prin care Curtea

a respins, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale menționate.

Referitor la principala susținere a autorului excepției potrivit căreia textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece însuși contravenientul trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. [...] Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să

manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei”.

2) Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea reține că autorul excepției critică aceste dispoziții întrucât nu sancționează cu nulitatea absolută procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor care nu conține datele de identificare a mijloacelor tehnice cu ajutorul cărora se constată contravențiile la regimul circulației pe drumurile publice. Se reține că, în realitate, autorul criticii solicită completarea textelor de lege menționate, a căror soluție legislativă îl nemulțumește.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dan-Ovidiu Necula în Dosarul nr. 2.332/330/2008 al Tribunalului Ialomița.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de același autor în același dosar. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.057

din 16 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Carmen Casâm și Antonina Sharpe în Dosarul nr. 1.874/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, avocatul Marian Diaconescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Cristina Elena, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.874/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de petenții Carmen Casâm și Antonina Sharpe cu ocazia soluționării unei cereri de strămutare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin

prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție și prevederilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că legitimează arbitrariul, lăsând la latitudinea președintelui instanței de judecată să dispună discreționar suspendarea judecării cauzei. Consideră că reglementarea ar trebui să prevadă fie suspendarea obligatorie în toate dosarele în care s-a formulat cerere de strămutare, corelativ cu fixarea unor termene scurte de soluționare a acesteia, fie desființarea acestui adevărat privilegiu al președintelui instanței de judecată.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

„Președintele instanței va putea cere dosarul pricinii și să ordone, fără citarea părților, suspendarea judecării pricinii, comunicând de urgență această măsură instanței respective. [...]

Această instanță va fi înștiințată de îndată despre admiterea cererii de strămutare. În cazul în care instanța a săvârșit acte de procedură sau a procedat între timp la judecarea pricinii, actele de procedură îndeplinite ulterior strămutării și hotărârea pronunțată sunt desființate de drept prin efectul admiterii cererii de strămutare.”

Autorii excepției invocă în susținerea criticii de neconstituționalitate prevederile art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Carmen Casâm și Antonina Sharpe în Dosarul nr. 1.874/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

precum și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile art. 21 din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 573 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 19 decembrie 2005, constatând că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej, Curtea a reținut că soluția legislativă adoptată prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate de a lăsa la latitudinea președintelui instanței investite cu soluționarea cererii de strămutare suspendarea judecării pricinii nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință. Astfel, prerogativa președintelui instanței investite cu soluționarea cererii de strămutare de a suspenda judecarea pricinii îi permite acestuia ca, în funcție de motivele de strămutare invocate, de seriozitatea și credibilitatea lor, să aprecieze asupra măsurii în care suspendarea se impune, pentru a se evita o soluție pârinitoare. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin textului art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, posibilitatea recunoscută președintelui de a decide asupra suspendării, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, este de natură să contribuie la realizarea dreptului la un proces echitabil, precum și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Pentru aceleași argumente, art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravine nici prevederilor convenționale invocate.

Totodată, Curtea constată că, față de dispozițiile art. 40 alin. 5 din Codul de procedură civilă, actele de procedură săvârșite de instanța de judecată de la care s-a strămutat cauza, după admiterea cererii de strămutare, sunt desființate de drept ca efect al admiterii cererii. Aceste dispoziții de lege se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

De altfel, autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți, în realitate, de faptul că reglementarea criticată nu prevede fie suspendarea obligatorie în toate dosarele în care s-a formulat cerere de strămutare, corelativ cu fixarea unor termene scurte de soluționare a acesteia, fie desființarea acestui adevărat privilegiu al președintelui instanței de judecată.

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că nu poate primi o atare susținere, deoarece completarea textelor de lege intră în competența legiuitorului, iar nu a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 30 octombrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. *accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM)* — accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical sau, după caz, prin alte documente medicale, potrivit prevederilor legale;”

2. La articolul 2 punctul 10, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) accident care a antrenat vătămarea sau decesul, petrecut pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers, dacă acesta este organizat de angajator în afara unității;”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice:

a) persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, se efectuează în temeiul Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele fizice autorizate să desfășoare activități economice, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale pentru care procedura de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare.”

4. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată încălcări ale prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, inspectorul de muncă poate dispune sistarea activității și, respectiv, poate propune inspectoratului teritorial de muncă înscrierea măsurii sistare a activității în certificatul constatator.

(2) În baza propunerii inspectorului de muncă, inspectoratul teritorial de muncă consemnează în certificatul constatator măsura sistării activității prevăzută la alin. (1).”

5. La articolul 14, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) prin înființarea unuia sau mai multor servicii interne de prevenire și protecție;”

6. La articolul 15 alineatul (1), punctele 2, 3, 5, 7, 17 și 29 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. elaborarea, îndeplinirea, monitorizarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;

3. elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale unității/întreprinderii, precum și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru, și difuzarea acestora în întreprindere și/sau unitate numai după ce au fost aprobate de către angajator;

5. verificarea însușirii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, a instrucțiunilor proprii, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă stabilite prin fișa postului;

7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea, în scris, a periodicității instruirii adecvate pentru fiecare loc de muncă în instrucțiunile proprii, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea însușirii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;

17. efectuarea controalelor interne la locurile de muncă, cu informarea, în scris, a angajatorului asupra deficiențelor constatate și asupra măsurilor propuse pentru remedierea acestora;

29. propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii obligațiilor și atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;”

7. La articolul 15 alineatul (1), după punctul 31 se introduc două noi puncte, punctele 32 și 33, cu următorul cuprins:

„32. evidența echipamentelor, zonarea corespunzătoare, asigurarea/urmărirea ca verificările și/sau încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate la timp și de către persoane competente ori alte activități necesare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive;

33. alte activități necesare/specifice asigurării securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.”

8. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Evaluarea riscurilor cu privire la securitatea și sănătatea în muncă la nivelul întreprinderii și/sau unității, inclusiv pentru grupurile sensibile la riscuri specifice, trebuie revizuită, cel puțin, în următoarele situații:

a) ori de câte ori intervin schimbări sau modificări în ceea ce privește tehnologia, echipamentele de muncă, substanțele ori preparatele chimice utilizate și amenajarea locurilor de muncă/posturilor de muncă;

b) după producerea unui eveniment;

c) la constatarea omiterii unor riscuri sau la apariția unor riscuri noi;

d) la utilizarea postului de lucru de către un lucrător aparținând grupurilor sensibile la riscuri specifice;

e) la executarea unor lucrări speciale.”

9. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În cazul întreprinderilor cu până la 9 lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5;

b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate;

c) angajatorul a urmat cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore și conținutul prevăzut în anexa nr. 6 lit. A, fapt care se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.”

10. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt respectate prevederile art. 16 alin. (1) lit. a)—c);

b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.”

11. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 50 și 249 de lucrători, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor și/sau unităților prevăzute la alin. (1) care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 5, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(3) În cazul în care lucrătorii desemnați, serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.”

12. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 250 de lucrători, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(2) În cazul în care serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.”

13. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Desemnarea nominală a lucrătorului/lucrătorilor pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție se face prin decizie scrisă a angajatorului.

(2) Angajatorul va desemna lucrătorul numai din rândul lucrătorilor cu care are încheiat contract individual de muncă cu normă întreagă.

(3) Angajatorul va consemna în fișa postului activitățile de prevenire și protecție pe care lucrătorul desemnat are capacitatea, timpul necesar și mijloacele adecvate să le efectueze.”

14. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Pentru a putea să desfășoare activitățile de prevenire și protecție, lucrătorul desemnat trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, potrivit prevederilor art. 49, sau prevederile art. 51¹ lit. a).”

15. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 sau prevederile art. 51¹ și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50 sau prevederile art. 51¹ lit. b).

(3) Începând cu data de 1 iulie 2011, serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care au contract individual de muncă cu normă întreagă încheiat cu angajatorul.”

16. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Serviciul intern de prevenire și protecție poate să asigure și supravegherea sănătății lucrătorilor, dacă dispune de personal cu capacitate profesională și de mijloace materiale adecvate, în condițiile legii.”

17. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 sau prevederile art. 51¹ și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50 sau prevederile art. 51¹ lit. b).

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50 sau prevederile art. 51¹ lit. b).

(4) Începând cu data de 1 iulie 2011, o persoană poate să ocupe funcția de conducător la un singur serviciu extern de prevenire și protecție.”

18. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă și următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către fiecare serviciu extern de prevenire și protecție;

b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciile interne și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;

c) clauze privind soluționarea litigiilor apărute între părți.

(2) Serviciile externe de prevenire și protecție au obligația să pună la dispoziția beneficiarilor de servicii informațiile prevăzute la art. 26 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.”

19. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să întocmească un raport de activitate semestrial, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(2) Raportul trebuie înaintat, în termen de 15 zile de la încheierea semestrului, inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia serviciul extern de prevenire și protecție își are sediul social.”

20. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să își desfășoare activitatea numai dacă sunt în posesia unui certificat de abilitare a serviciului extern de prevenire și protecție, denumit în continuare *certificat de abilitare*, emis de comisia prevăzută la alin. (2), sau în condițiile art. 45¹—45⁴.

(2) În cadrul fiecărui inspectorat teritorial de muncă, respectiv al municipiului București, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se constituie o comisie de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumită în continuare *Comisia de abilitare și avizare*.

(3) Membrii Comisiei de abilitare și avizare prevăzute la alin. (2) sunt:

a) reprezentantul conducerii din cadrul inspectoratului teritorial de muncă — președinte;

b) reprezentantul nominalizat al comisiei de autorizare județene sau a municipiului București, înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților;

c) reprezentantul teritorial al asigurătorului pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(4) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare este asigurat de persoane din cadrul inspectoratului teritorial de muncă, numite de către conducerea acestuia.

(5) Atribuțiile secretariatului Comisiei de abilitare și avizare se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare asigură:

a) cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European, prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (*IMI*), în numele Comisiei de abilitare și avizare, potrivit prevederilor legale;

b) verificarea legalității documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre, depuse în vederea abilitării, avizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care Comisia de abilitare și avizare consideră că este necesar.”

21. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) În vederea abilitării pentru activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, solicitantii vor transmite un dosar care va cuprinde următoarele documente:

a) cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8;

b) opisul documentelor din dosar;

c) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului, care să conțină codul CAEN corespunzător activității pentru care se abilitază, și, după caz, copie de pe actul constitutiv;

d) lista cu personalul care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;

e) copii ale documentelor care atestă pregătirea profesională și nivelul de pregătire, potrivit prevederilor art. 31 și 32, a personalului care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;

f) curriculum vitae pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;

g) copii ale documentelor care atestă vechimea de cel puțin 5 ani în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;

h) memorii de prezentare, din care să rezulte mijloacele materiale și resursele umane de care dispun;

i) copii ale deciziei de numire și contractului individual de muncă, pe perioadă nedeterminată, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;

j) copii ale contractelor individuale de muncă ale personalului de execuție din serviciul extern de prevenire și protecție;

k) declarații ale personalului serviciului extern de prevenire și protecție privind păstrarea confidențialității, în timpul și după încetarea desfășurării activităților de prevenire și protecție, asupra informațiilor la care are acces.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) lit. e) dosarele depuse de solicitantii care au lucrat cel puțin 5 ani în compartimentele cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Inspecției Muncii, inspectoratelor teritoriale de muncă, Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și caselor teritoriale de pensii, precum și din cadrul instituțiilor similare din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și care, la data depunerii dosarului în vederea abilitării, nu mai sunt în activitate în aceste instituții.

(3) Dovada îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezentul articol poate fi făcută și prin documente eliberate de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau din Spațiul Economic European, întocmite într-un scop echivalent sau din care să reiasă că sunt îndeplinite cerințele respective, prezentate în copie certificată de către solicitant și însoțite de o traducere neoficială în limba română.

(4) Memoriul de prezentare prevăzut la alin. (1) lit. h) trebuie să conțină, cel puțin, informații cu privire la:

a) sediu social;

b) baza tehnico-materială;

c) activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15 pe care intenționează să le desfășoare.”

22. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Solicitantul trebuie să transmită dosarul prevăzut la art. 37, prin poștă, cu confirmare de primire, cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare.

(2) Cererile se înregistrează în ordinea primirii lor.

(3) Procedurile și formalitățile legate de procesarea cererilor vor respecta prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.”

23. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Comisia de abilitare și avizare își desfășoară activitatea în baza propriului regulament de organizare și funcționare, aprobat de președintele acesteia.

(2) Comisia de abilitare și avizare are următoarele obligații:

a) să afișeze data întrunirii la sediul său, pe pagina proprie de internet sau în presa locală, cu cel puțin 15 zile înainte;

b) să se întrunească cel puțin o dată pe trimestru, în funcție de numărul de dosare primite;

c) să analizeze dosarele solicitanților cu respectarea prevederilor art. 37 și 42;

d) să analizeze cazurile prevăzute la art. 41—44 și să decidă în consecință;

e) să elibereze certificatele de abilitare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 9, pentru solicitanții care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice pentru serviciile externe de prevenire și protecție;

f) să restituie solicitanților, prin poștă, dosarele care nu conțin toate documentele prevăzute la art. 37 și să motiveze această decizie;

g) să transmită titularilor, prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare, certificatele de abilitare emise;

h) să țină evidența certificatelor de abilitare emise și să arhiveze dosarele în baza cărora s-au emis;

i) să întocmească Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare și să transmită această listă la Inspekția Muncii;

j) să înștiințeze serviciile externe de prevenire și protecție care fac obiectul prevederilor art. 45¹—45⁴ și care au notificat Comisia de abilitare și avizare și să asigure înscrierea acestor servicii în listele respective;

k) să asigure, prin secretariat, cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, prin intermediul IMI, potrivit prevederilor legale;

l) să verifice, prin secretariat, legalitatea documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre, depuse în vederea autorizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care este necesar.”

24. La articolul 40, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Solicitantul căruia nu i s-a acordat abilitarea are dreptul, în termen de 30 de zile de la data primirii înștiințării, să facă contestație la Comisia de contestații constituită în cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.”

25. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Certificatul de abilitare se retrage de către Comisia de abilitare și avizare care l-a eliberat dacă solicitantul nu a depus două rapoarte semestriale consecutive, în termen, la inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Dreptul de prestare a serviciilor de către prestatorii cărora li se retrage certificatul de abilitare se consideră că încetează la data primirii înștiințării că certificatul a fost retras, transmisă de Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă la care sunt luați în evidență.

(3) Serviciul extern de prevenire și protecție căruia i s-a retras certificatul de abilitare în condițiile prezentelor norme metodologice are dreptul să solicite abilitarea după o perioadă minimă de un an de la data prevăzută la alin. (2).”

26. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Reînnoirea certificatului de abilitare se face la modificarea uneia/unora dintre condițiile în baza cărora a fost emis.

(2) Modificările prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) schimbarea formei juridice de organizare a serviciului extern de prevenire și protecție abilitat, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) schimbarea denumirii/numelui serviciului extern de prevenire și protecție abilitat;

c) schimbarea sediului social;

d) schimbarea conducătorului serviciului extern de prevenire și protecție abilitat.

(3) Modificările prevăzute la alin. (2) trebuie să fie comunicate Comisiei de abilitare și avizare potrivit art. 43.

(4) În situația în care serviciile externe de protecție și prevenire nu mai îndeplinesc condițiile de abilitare, nu au comunicat modificările prevăzute la alin. (2) și nu au solicitat

reînnoirea certificatului de abilitare în termenul prevăzut la art. 43, încetează valabilitatea certificatului de abilitare.

(5) Serviciile externe de prevenire și protecție abilitate pot informa Comisia de abilitare și avizare cu privire la schimbările prevăzute la alin. (2), inclusiv prin intermediul punctului de contact unic electronic (*PCU electronic*).

(6) După analizarea modificărilor prevăzute la alin. (2), Comisia de abilitare și avizare emite noul certificat de abilitare, în condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice și cu respectarea art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(7) În situația în care serviciul extern de prevenire și protecție nu mai îndeplinește condițiile de abilitare prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de abilitare și avizare retrage certificatul de abilitare în cauză.”

27. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Pentru reînnoirea certificatului de abilitare, prevăzută la art. 42, în maximum 10 zile lucrătoare de la modificarea uneia sau mai multor condiții inițiale, solicitantul va depune următoarele documente la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare:

a) cerere de reînnoire potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8A, care să conțină lista modificărilor survenite;

b) documentele care atestă modificările survenite.”

28. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Inspectoratele teritoriale de muncă verifică respectarea de către serviciile externe de prevenire și protecție a condițiilor în baza cărora a fost emis certificatul de abilitare și propun, în scris, Comisiei de abilitare și avizare, dacă este cazul, retragerea certificatului.

(2) Comisia de abilitare și avizare analizează argumentele aduse în susținerea propunerii de retragere a certificatului de abilitare și, pe baza acestora, poate retrage certificatul.

(3) Comisia de abilitare și avizare comunică titularului retragerea certificatului de abilitare și motivația, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(4) Titularul certificatului de abilitare retras poate face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării cu privire la retragere.

(5) Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 30 de zile.”

29. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspekției Muncii.”

30. După secțiunea a 6-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 6¹-a, alcătuită din articolele 45¹—45⁶, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6¹-a

Prevederi specifice referitoare la libera circulație a serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 45¹. — (1) Persoanele fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României, fără a fi abilitate potrivit prezentelor norme metodologice, în următoarele moduri:

a) permanent;

b) temporar sau ocazional.

(2) Persoanele fizice și juridice stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care nu au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de

abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României doar dacă sunt abilitate potrivit prezentelor norme metodologice.

Art. 45². — (1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 45¹ pot presta pe teritoriul României activitățile de prevenire și protecție menționate la art. 15 numai după notificarea prealabilă a Comisiei de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea sau își au sediul, după caz.

(2) Începerea prestării activității acestor servicii externe este condiționată de notificarea prevăzută la alin. (1) și, în cazul prevăzut la art. 45¹ alin. (1) lit. a), de transmiterea, împreună cu formularul de notificare, a următoarelor documente:

a) actul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, în copie;

b) autorizația/atestatul/certificatul emisă/emis într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în copie certificată de deținător și în traducere neoficială;

c) lista cu personalul care deține certificate de competență profesională corespunzătoare, semnată și ștampilată de persoana autorizată;

d) certificate de competență profesională sau documente similare emise de autorități dintr-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European, în copie autorizată de deținător și în traducere neoficială.

(3) Dreptul de a presta al persoanelor prevăzute la alin. (1) începe din momentul notificării Comisiei de abilitare și avizare, respectiv la:

a) data înregistrării notificării, în situația depunerii la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare sau prin PCU electronic;

b) data confirmării de primire, în cazul expedierii prin poștă a notificării.

Art. 45³. — (1) Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. a) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în anexa nr. 10A, însoțit de documentele prevăzute la art. 45² alin. (2), la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își au sediul/domiciliul/reședința, înainte de începerea activității.

(2) Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim permanent, în România.

Art. 45⁴. — (1) Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. b) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în anexa nr. 10B, însoțit de copia autorizației sau a documentului echivalent pe care îl dețin, certificată de către deținător, la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia urmează să își desfășoare activitatea, înainte de începerea acesteia.

(2) Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim temporar sau ocazional, în România.

Art. 45⁵. — Constatarea nerespectării prevederilor art. 45¹—45⁴ se face de către inspectoratele teritoriale de muncă, cu aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și ale prezentelor norme metodologice.

Art. 45⁶. — Listele prevăzute la art. 45³ alin. (2) și 45⁴ alin. (2) se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspectoriei Muncii.”

31. La articolul 46, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Conform prevederilor art. 13 lit. b) din lege, angajatorul trebuie să întocmească un plan de prevenire și protecție care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, la apariția unor riscuri noi și în urma producerii unui eveniment.”

32. La articolul 47, litera a) se abrogă.

33. Articolul 48 se abrogă.

34. La articolul 49 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) studii în învățământul liceal filiera teoretică în profil real sau filiera tehnologică în profil tehnic;”.

35. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, sunt următoarele:

a) absolvirea, în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, cu diplomă de licență sau echivalentă, a ciclului I de studii universitare, studii universitare de licență, ori a studiilor universitare de lungă durată sau absolvirea cu diplomă de absolvire a studiilor universitare de scurtă durată;

b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore;

c) absolvirea cu diplomă sau certificat de absolvire, după caz, a unui program de învățământ postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 180 de ore.

(2) Îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Cerința minimă prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a obținut o diplomă de master sau doctorat în domeniul securității și sănătății în muncă.”

36. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Cursurile și programele de formare în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 49, 50, 51² și 51³, se efectuează de către furnizori de formare profesională autorizați, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

37. După articolul 51 se introduc trei noi articole, articolele 51¹—51³, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. — Ocupațiile specifice domeniului securității și sănătății în muncă, necesare efectuării activităților de prevenire și protecție, sunt următoarele:

a) tehnician în securitate și sănătate în muncă;

b) expert în securitate și sănătate în muncă.

Art. 51². — (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare ocupației prevăzute la art. 51¹ lit. a) sunt:

a) studii în învățământul liceal filiera teoretică în profil real sau filiera tehnologică în profil tehnic;

b) program de formare pentru ocupația de tehnician în securitate și sănătate în muncă, de cel puțin 80 de ore.

(2) Îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a programului de formare profesională corespunzător.

Art. 51³. — (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare ocupației prevăzute la art. 51¹ lit. b) sunt:

a) studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă sau de scurtă durată absolvite cu diplomă de licență ori echivalentă în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice;

b) program de formare profesională pentru ocupația de expert în securitate și sănătate în muncă, de cel puțin 80 de ore;

c) curs postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 180 de ore, sau masterat/doctorat în acest domeniu.

(2) Îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) se atestă prin diplomele de studii și certificatul de absolvire a programului de formare profesională corespunzător.”

38. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, care se aleg, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate.

(2) Numărul minim prevăzut la alin. (1) va fi stabilit după cum urmează:

a) un reprezentant, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv;

b) 2 reprezentanți, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au sub 50 și 100 de lucrători inclusiv;

c) conform cerințelor prevăzute la art. 60 alin. (3), în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 101 lucrători inclusiv.”

39. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să urmeze un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 40 de ore, cu conținutul minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. A.

(2) Îndeplinirea cerinței prevăzute la alin. (1) se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.”

40. La articolul 57, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, unde nu s-a constituit comitet de securitate și sănătate în muncă, atribuțiile acestuia revin reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.”

41. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din următorii membri:

a) angajator sau reprezentantul său legal;

b) reprezentanți ai angajatorului cu atribuții de securitate și sănătate în muncă;

c) reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) medicul de medicină a muncii.

(2) Numărul reprezentanților lucrătorilor este egal cu numărul format din angajator sau reprezentantul său legal și reprezentanții angajatorului.

(3) Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă.”

42. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Modalitatea de desemnare a reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

(3) Numărul minim al reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere/unitate, după cum urmează:

a) de la 10 la 100 de lucrători — 2 reprezentanți;

b) de la 101 la 500 de lucrători — 3 reprezentanți;

c) de la 501 la 1.000 de lucrători — 4 reprezentanți;

d) de la 1.001 la 2.000 de lucrători — 5 reprezentanți;

e) de la 2.001 la 3.000 de lucrători — 6 reprezentanți;

f) de la 3.001 la 4.000 de lucrători — 7 reprezentanți;

g) peste 4.000 de lucrători — 8 reprezentanți.”

43. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă pot participa inspectorii de muncă.”

44. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — Angajatorul trebuie să dispună de programe de instruire — testare la nivelul întreprinderii și/sau unității pentru:

a) conducătorii locurilor de muncă;

b) lucrători, pe meserii și activități.”

45. La articolul 81, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.”

46. La articolul 81, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, de la angajare până la data încetării raporturilor de muncă.”

47. La articolul 82, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 82. — (1) Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, cu excepția altor participanți la procesul de muncă, așa cum sunt definiți potrivit art. 5 lit. c) din lege, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, durata instruirii și reguli privind instruirea și însoțirea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2) Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor respectivi privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitatea și sănătatea lor, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

.....
(5) Reprezentanții autorităților competente cu atribuții de control vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișa de instruire.”

48. La articolul 91, alineatul (2) se abrogă.

49. Articolul 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern/serviciul extern de prevenire și

protecție și aprobate de către angajator, tematici care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;

b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;

c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, precum și în cazul pericolului grav și iminent;

d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;

e) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor, aspecte care sunt obligatorii.”

50. La articolul 96, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Durata instruirii periodice, intervalul dintre două instruirii și periodicitatea verificării instruirii vor fi stabilite prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru.”

51. La articolul 96, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Intervalul dintre două instruirii periodice nu va fi mai mare de 6 luni.”

52. Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 106. — (1) Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința tuturor lucrătorilor care sunt zonele cu risc ridicat și specific.

(2) Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc ridicat și specific măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor.”

53. La articolul 112 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) evenimentul care a avut ca urmare dispariția unei/unor persoane.”

54. La articolul 112, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Evenimentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se vor comunica Inspecției Muncii după primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.”

55. La articolul 113, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă ce a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.”

56. La articolul 116, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care lucrătorii au suferit o invaliditate evidentă, cazurile în care victimele sunt cetățeni străini sau cazurile în care printre victime se află cetățeni străini.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1¹) cercetarea se efectuează de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul.”

57. La articolul 116, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care o persoană trebuie să fie, după caz:

a) lucrător desemnat;

b) reprezentant al serviciului intern de prevenire și protecție;

c) reprezentant al serviciului extern de prevenire și protecție cu pregătire corespunzătoare conform art. 47 lit. c) sau care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 51¹ lit. b).”

58. După articolul 116 se introduce un nou articol, articolul 116¹, cu următorul cuprins:

„Art. 116¹. — Cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.”

59. Articolul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117. — (1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei numite de angajator, inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul sau Inspecției Muncii, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice, în baza documentelor prevăzute la alin. (1) transmise de organele de poliție și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit prevederilor legale vor efectua cercetarea evenimentului.”

60. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. — (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.”

61. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 10 zile lucrătoare calculate de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe, efectuarea de expertize, determinări de noxe, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în perioada prevăzută la alin. (1), la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au avut ca urmare deces, invaliditate evidentă, invaliditate confirmată ulterior, a accidentelor colective sau a situațiilor de persoane date dispărute, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.”

62. La articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121. — (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Invaliditatea evidentă va fi cercetată de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă, și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de martori, pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.”

63. La articolul 122 alineatul (1), literele c), i) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspekția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție, iar în absența acestora, de serviciul extern de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei de instruire individuală prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;

.....
i) copii ale fișei de identificare a factorilor de risc profesional și ale fișei de aptitudine, întocmite potrivit prevederilor legale;

.....
p) copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul.”

64. La articolul 122 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă,

care reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c). Nota de constatare nu se va întocmi în situațiile în care se menține o stare de pericol grav și iminent de accidentare, care nu permite accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului, argumentându-se acest fapt;”.

65. La articolul 123, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.”

66. La articolul 125, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune în scris măsuri pentru refacerea procesului-verbal de cercetare și/sau completarea dosarului, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va reface procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.”

67. La articolul 126, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Dosarul de cercetare original, întocmit de inspectoratul teritorial de muncă, cu excepția cazului prevăzut la art. 121 alin. (3), va fi înaintat în vederea avizării la Inspekția Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

.....
(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspekția Muncii.”

68. La articolul 126, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dosarul de cercetare întocmit de comisia de cercetare numită de Inspekția Muncii se avizează de către inspectorul general de stat.”

69. La articolul 126, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.”

70. La articolul 128, litera w) se modifică și va avea următorul cuprins:

„w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă/avizul inspectorului general de stat adjunct securitate și sănătate în muncă;”.

71. La articolul 129, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. s) se vor stabili termene de aducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, precum și persoanele responsabile de îndeplinirea acestora.”

72. La articolul 132, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 132. — (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:

a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru lucrători cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și victime;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii, asigurător și familiile victimelor;

e) în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspekția Muncii și asigurător.”

73. Articolul 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 134. — (1) În cazul în care un lucrător prezintă un certificat medical cu cod «accident de muncă», angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acestuia o declarație scrisă privind data, locul, modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul în urma căruia s-a accidentat.

(2) În baza declarației prevăzute la alin. (1) și în funcție de data, locul, modul și împrejurările producerii evenimentului, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va comunica și cerceta evenimentul sau, în situația în care evenimentul prevăzut la alin. (1) nu a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ori în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers, va arhiva declarația originală împreună cu o copie a certificatului medical.”

74. Articolul 135 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 135. — (1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.”

75. La articolul 136, alineatele (2), (4), (5) și (8)—(11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.”

76. La articolul 140, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.

(7) În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidente suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în contul lui, iar completarea FIAM va fi efectuată de inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia angajatorul își desfășura activitatea.”

77. La articolul 144, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul evenimentelor produse în afara granițelor țării care au avut drept consecință incapacitatea temporară de muncă sau decesul lucrătorilor asigurați potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, dosarul de cercetare întocmit de comisia numită de angajator va cuprinde documentele care au fost întocmite de organele de cercetare din țara în care a avut loc evenimentul, precum și documentele medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate accidentatului.”

78. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 145. — (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de incapacitate temporară de muncă răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de invaliditate sau deces răspunde inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul social angajatorul la care era angajată victima.

(3) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122 și se va completa cu:

a) copii ale originalelor documentelor de cercetare emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, copii ale documentelor medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate victimei, precum și traducerea acestora în limba română;

b) copie a contractului încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) vor fi puse la dispoziția organului de cercetare de către angajatorul la care era angajată victima.

(5) Pentru documentele prevăzute la alin. (3), cheltuielile necesare traducerii în limba română vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.”

79. La articolul 148, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dosarul de cercetare se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă sau care sunt accidente ușoare; dosarul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a cercetat evenimentul;

b) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în 3 exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspekția Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspekția Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

d) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.”

80. La articolul 148, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Dosarul de cercetare întocmit conform prevederilor alin. (5) lit. a) și b) va fi transmis Inspekției Muncii în condițiile prevăzute la art. 126 alin. (1).

(7) O copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul de către inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea sau, după caz, de către Inspekția Muncii.”

81. Articolul 149 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 149. — Orice suspiciune de boală profesională, inclusiv intoxicația acută profesională, se va semnală obligatoriu de către toți medicii, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.”

82. Articolul 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 150. — Medicul care suspectează o boală profesională sau o intoxicație acută profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională ori de intoxicație acută profesională.”

83. Articolul 157 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 157. — Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, inspectoratului teritorial de muncă participant la cercetare și asigurătorului la nivel teritorial.”

84. Articolul 158 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 158. — Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare *fișa de declarare BP2*, care trebuie să aibă ștampila direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București și trebuie să cuprindă data declarării, prevăzută în anexa nr. 21.”

85. Articolul 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) În cazul bolilor profesionale:

a) declararea se face de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor prevăzute la art. 159, prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate;

b) semnalarea și declararea se fac într-un interval de maximum 2 ani de la încetarea expunerii profesionale considerate cauză a îmbolnăvirii. Excepție fac cazurile de pneumoconioze și cancerul.

(2) Pentru bolile profesionale declarate în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie întocmită o fișă de declarare a cazului de boală profesională BP2 de către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.”

86. Articolul 162 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 162. — Toate cazurile de boli profesionale se declară la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la direcția de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către direcția de sănătate publică din județul sau din municipiul București în care se află angajatorul respectiv.”

87. Articolul 164 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 164. — Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se declară numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.”

88. Articolul 165 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 165. — (1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs declararea, de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de monitorizare a riscurilor din mediul comunitar — Compartimentul sănătate ocupațională și mediul de muncă din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, denumit în continuare *Centrul național de monitorizare a riscurilor*, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

(3) O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se va înmâna lucrătorului a cărui boală profesională a fost infirmată în urma cercetării.”

89. Articolul 166 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 166. — La nivelul Centrului național de monitorizare a riscurilor se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.”

90. Articolul 167 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 167. — Centrul național de monitorizare a riscurilor reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale, al bolilor legate de profesiune, precum și în elaborarea de reglementări pentru protecția sănătății în relație cu expunerea la agenți periculoși în mediul de muncă, promovarea sănătății la locul de muncă (elaborare de ghiduri, stabilirea de valori-limită de expunere profesională, metode standardizate de măsurare a concentrațiilor de agenți chimici conform recomandărilor Comisiei Europene, instruirii de specialitate).”

91. Articolul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 168. — Centrul național de monitorizare a riscurilor raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.”

92. Articolul 169 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 169. — Centrul național de monitorizare a riscurilor transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.”

93. Articolul 171 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 171. — Structurile de medicina muncii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București vor raporta, cu o periodicitate anuală, Centrului național de monitorizare a riscurilor situația absenteismului medical ca urmare a bolilor profesionale în anul respectiv.”

94. Articolul 177 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 177. — (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.

(2) Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.

(3) Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.”

95. La articolul 179, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) suporturile de curs destinate programelor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. c) și la art. 55 alin. (1);”

96. Articolul 184 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 184. — Cerințele specifice pentru elaborarea suportului de curs prevăzut la art. 179 lit. c) sunt:

a) să fie elaborat în baza unei documentări bibliografice la zi;

b) să utilizeze terminologia specifică securității și sănătății în muncă;

c) să fie elaborat pe o tematică orientată spre grupuri-țintă, respectiv angajatorii care și-au asumat atribuții din domeniul securității și sănătății în muncă și reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) să fie redactat clar, concis, adaptat nivelului de pregătire al grupului-țintă căruia îi este destinat;

e) informațiile să fie sistematizate într-o organizare logică a conținutului, orientate spre situații concrete de muncă;

f) să evidențieze consecințele neaplicării și/sau nerespectării legislației din domeniul securității și sănătății în muncă.”

97. La articolul 186, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care elaboratorul își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European, documentațiile se avizează de către Comisia de abilitare și avizare din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă al Municipiului București.”

98. Articolul 187 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 187. — Pentru avizarea documentațiilor, elaboratorul va transmite Comisiei de abilitare și avizare, prin poștă, o cerere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 24, însoțită de un dosar care cuprinde:

a) copia certificatului de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, a anexei acestuia;

b) prin excepție de la prevederile lit. a), în situația în care elaboratorul se află în cazul prevăzut la art. 186 alin. (2), acesta va depune documentul echivalent eliberat de statul în care își are sediul;

c) un scurt memoriu de prezentare a documentației;

d) două exemplare din documentația supusă avizării;

e) în cazul diapozitivelor și diafilmelor se vor transmite originalul și două copii pe suport hârtie.”

99. La articolul 190, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 190. — (1) Solicitantul sau titularul de aviz, după caz, pot face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de maximum 30 de zile de la data primirii deciziei de respingere.”

100. Articolul 191 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 191. — (1) Dacă în timpul controalelor efectuate de inspectorii de muncă se constată diferențe între documentația avizată și cea folosită în activitatea curentă, inspectorul de muncă dispune măsuri pentru retragerea documentației neconforme și comunică, în scris, situația constatată Comisiei de abilitare și avizare care a dat avizul, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) aduce la cunoștința titularului de aviz situația constatată, pentru ca acesta să își prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia prevăzută la alin. (1) analizează comunicarea inspectorului de muncă împreună cu punctul de vedere al titularului de aviz și emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, după caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioadă determinată, în funcție de timpul necesar pentru remedierea deficiențelor constatate.

(5) Decizia de respingere a avizării, de retragere, de suspendare a avizului sau cea prevăzută la art. 192 alin. (2) poate face obiectul unei contestații în condițiile prevăzute la art. 190.”

101. După articolul 192 se introduce un nou articol, articolul 192¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 192¹. — (1) Procedurile și formalitățile de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție pot fi îndeplinite și prin intermediul PCU electronic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile prezentului alineat se aplică în termen de 60 de zile de la data operaționalizării punctului de contact unic electronic.

(2) Prevederile din cuprinsul prezentelor norme metodologice se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.”

102. La anexa nr. 10, nota de subsol ² se modifică și va avea următorul cuprins:

„² Se vor completa activitățile de prevenire și protecție desfășurate, dintre cele prevăzute la art. 15 din normele metodologice.”

103. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

104. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

105. Anexa nr. 6 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

106. Anexa nr. 8 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

107. După anexa nr. 8 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 8A, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

108. Anexa nr. 9 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

109. După anexa nr. 10 se introduc două noi anexe, anexele nr. 10A și 10B, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 7 și 8, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

110. Anexa nr. 13 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 9, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

111. Anexa nr. 14 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

112. Anexa nr. 19 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

113. Anexa nr. 20 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 12, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

114. Anexa nr. 21 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 13, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

115. Anexa nr. 22 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 14, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

116. Anexa nr. 23 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 15, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

117. Anexa nr. 24 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 16, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

118. Anexa nr. 25 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 17, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

119. Anexa nr. 26 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 18, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

120. În cuprinsul normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, se înlocuiesc următoarele sintagme:

a) sintagma „autoritatea de sănătate publică” se înlocuiește cu sintagma „direcția de sănătate publică”;

b) sintagma „Ministerul Sănătății Publice” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Sănătății”;

c) sintagma „Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale”.

Art. II. — (1) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă cerințele minime de pregătire și formare în domeniul securității și sănătății în muncă/conținutul minim al programelor-cadru necesare pentru ocupațiile specifice din domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, competențele minime și abilitățile aferente acestor ocupații conferite prin standardele ocupaționale, echivalarea între ocupațiile specifice, precum și alte aspecte necesare aplicării prezentei hotărâri referitoare la formarea profesională.

(2) Până la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1), în ceea ce privește cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, rămân aplicabile prevederile art. 47, 49 și 50 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (1) se abrogă art. 47, 49 și 50 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, urmând să fie aplicabile, după această dată, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹—51³ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. III. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 30 octombrie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se vor republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Ioan Nelu Botiș

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE

1. Activități cu risc potențial de expunere la radiații ionizante
2. Activități cu risc potențial de expunere la agenți toxici și foarte toxici, în special cele cu risc de expunere la agenți cancerigeni, mutageni și alți agenți care periclitează reproducerea
3. Activități în care sunt implicate substanțe periculoase, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările ulterioare
4. Activități cu risc de expunere la grupa 3 și 4 de agenți biologici
5. Activități de fabricare, manipulare și utilizare de explozivi, inclusiv articole pirotehnice și alte produse care conțin materii explozive
6. Activități specifice exploatărilor miniere de suprafață și de subteran
7. Activități specifice de foraj terestru și de pe platforme maritime
8. Activități care se desfășoară sub apă
9. Activități în construcții civile, excavații, lucrări de puțuri, terasamente subterane și tuneluri, care implică risc de surpare sau risc de cădere de la înălțime
10. Activități în industria metalurgică și activități de construcții navale
11. Producerea gazelor comprimate, lichefiate sau dizolvate și utilizarea masivă a acestora
12. Activități care produc concentrații ridicate de praf de siliciu
13. Activități care implică riscuri electrice la înaltă tensiune
14. Activități de producere a băuturilor distilate și a substanțelor inflamabile
15. Activități de pază și protecție
16. Activități în care lucrătorii pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive, așa cum sunt reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.058/2006 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive

CONȚINUTUL MINIM**al cursurilor necesare pregătirii în domeniul securității și sănătății în muncă**

A. Suportul de curs destinat programelor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. c) și la art. 55 alin. (1) din normele metodologice, pentru angajatori și, respectiv, pentru reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor cuprinde:

1. cadrul legislativ general referitor la securitatea și sănătatea în muncă;
2. concepte de bază referitoare la securitatea și sănătatea în muncă;
3. noțiuni despre riscuri generale și prevenirea lor;
4. noțiuni despre riscuri specifice și prevenirea lor în sectorul corespunzător activității întreprinderii și/sau unității;
5. acordarea primului ajutor.

Total: 40 de ore.

B. Suportul de curs destinat programelor de formare profesională în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b) și la art. 50 alin. (1) lit. b) din normele metodologice cuprinde:

1. cadrul legislativ general referitor la securitatea și sănătatea în muncă;
2. criteriile generale pentru evaluarea riscurilor;
3. organizarea activităților de prevenire și protecție;
4. acțiuni în caz de urgență: planuri de urgență și de evacuare, prim ajutor;
5. elaborarea documentațiilor necesare desfășurării activității de prevenire și protecție;
6. evidențe și raportări în domeniul securității și sănătății în muncă.

Total: 80 de ore.

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 8
la normele metodologice)

Denumirea solicitantului:
 Adresă:
 Localitate:
 Județ:
 Cod poștal:
 Telefon/Fax:
 Nr. de înregistrare în registrul comerțului:
 Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr. /¹⁾

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
 din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă²⁾

Subsemnatul,, CNP....., în calitate de,
 solicit prin prezenta analiza dosarului în vederea abilitării ca serviciu extern de prevenire și protecție, în temeiul art. 36 din Normele
 metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului
 nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

În acest scop, anexez la prezenta cerere dosarul întocmit potrivit prevederilor art. 37 din Normele metodologice de aplicare
 a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările
 și completările ulterioare.

*Solicitant*³⁾,

.....

1) Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

2) Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

3) Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ANEXA Nr. 5
(Anexa nr. 8A
la normele metodologice)

Denumirea solicitantului:
 Adresă:
 Localitate:
 Județ:
 Cod poștal:
 Telefon/Fax:
 Nr. de înregistrare în registrul comerțului:
 Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr. /¹⁾

CERERE DE REÎNNOIRE A CERTIFICATULUI DE ABILITARE

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
 din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă²⁾

Subsemnatul,, conducător al serviciului extern de prevenire și protecție,
 solicit reînnoirea certificatului de abilitare nr. din data de, în temeiul art. 42 din Normele metodologice de aplicare a
 prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările
 și completările ulterioare, ca urmare a modificării condițiilor în baza cărora acesta a fost emis.

Anexez la prezenta cerere un număr de documente care atestă modificarea condițiilor inițiale, pe care vă rog să le
 analizați.

Declar pe propria răspundere că celelalte condiții probate prin documentele din dosarul de abilitare/reînnoire,
 deus la, cu nr. din data de, au rămas neschimbate.

*Solicitant*³⁾,

.....

1) Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

2) Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

3) Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ROMÂNIA
 MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
 din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă¹⁾

CERTIFICAT DE ABILITARE
a serviciului extern de prevenire și protecție
 Nr. din

emis în temeiul art. 45 alin. (2) lit. e) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, în baza dosarului înregistrat
 cu nr. din

Titular:, cu sediul social în localitatea,
 str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul

Cod unic de înregistrare

Nr. de înregistrare în registrul comerțului din data de

Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție este:, CNP

Prezentul certificat atestă că, din analiza documentelor depuse la dosar rezultă că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la
 art. 28—45 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin
 Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Valabil până la modificarea condițiilor în baza cărora a fost emis.

Președinte,

.....
 (numele și prenumele, semnătura și ștampila
 Comisiei de abilitare și avizare emitente)

¹⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

Denumirea/Numele solicitantului:

Adresă:

Localitate:

Țară:

Cod poștal:

Telefon/Fax:

Nr. /¹⁾

NOTIFICARE PENTRU PRESTARE PERMANENTĂ, ÎN REGIM DE STABILIRE

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
 din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă²⁾

În conformitate cu prevederile art. 45³ din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății
 în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare,
 subsemnatul,, în calitate de al,
 cu sediul în, vă notific că dețin Certificatul/Autorizația/Atestatul nr. din,
 emis/emisă de, valabil/valabilă pentru perioada, pentru prestarea
 permanentă a serviciilor de prevenire și protecție:

.....

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

În susținerea notificării depun următoarele documente:

- a);
 b);
 c);
 d)

Data

Semnătura³⁾

³⁾ Se va semna și, după caz, se va ștampila.

*ANEXA Nr. 8
 (Anexa nr. 10B
 la normele metodologice)*

Denumirea/Numele solicitantului:
 Adresă:
 Localitate:
 Țară:
 Cod poștal:
 Telefon/Fax:

Nr. /¹⁾

NOTIFICARE PENTRU PRESTARE TEMPORARĂ SAU OCAZIONALĂ

Către

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
 din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă²⁾

În conformitate cu prevederile art. 45⁴ din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, subsemnatul,, în calitate de al, cu sediul în, vă notific că dețin Certificatul/Autorizația/Atestatul nr. din, emis/emisă de, valabil/valabilă pentru perioada, în vederea prestării următoarelor servicii de prevenire și protecție:

.....

temporar sau ocazional.

Serviciile vor fi efectuate în localitatea, județul, pentru persoana juridică, în perioada

Data

Semnătura³⁾

¹⁾ Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

²⁾ Se va completa denumirea inspectoratului teritorial de muncă în cadrul căruia funcționează Comisia de abilitare și avizare.

³⁾ Se va semna și, după caz, se va ștampila.

COMUNICAREA EVENIMENTELOR

FIȘA Nr.	JUDEȚUL		Denumirea angajatorului la care s-a produs evenimentul:		Adresa
Cod CAEN	LOCALITATEA		Denumirea angajatorului la care este /a fost angajat accidentatul		Telefon
Data/Ora producerii					Adresa
Data comunicării:	Locul producerii evenimentului				Telefon
Numele/funcția persoanei care comunică:	Unitatea medicală la care a fost internat accidentatul:		Nume	Nume	Nume
			Prenume	Prenume	Prenume
			Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:	Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:	Ocupație: Vechime în ocupație: Vechime la locul de muncă: Vârsta: Starea civilă: Copii în întreținere: Alte persoane în întreținere:
ACCIDENT			INCIDENT PERICULOS:		
Colectiv		Individual			
Nr. de victime	Din care decedați	ITM	Invaliditate evidentă	Deces	Gr.
Descrierea împrejurărilor care se cunosc și cauze prezumtive în care s-a produs evenimentul:					
Consecințele accidentului (în cazul decesului se va menționa data și ora decesului):					
					Starea civilă: C – căsătorit D – divorțat N - necăsătorit

*) Anexa nr. 9 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 10
(Anexa nr. 14
la normele metodologice)

Conține pagini

Data în fața mea/noastră,

Azi
Membru comisie de cercetare/inspector de muncă
Posesor legitimație nr. /
Membrii comisiei de cercetare a evenimentului:
.....
.....
.....

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata,, fiul (fiica) lui și al (a),
născut(ă) în localitatea, județul, la data de,
cu domiciliul stabil în județul, localitatea,
str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul,
posesor al BI/CI seria, nr., eliberat(ă) la data de, CNP,
de profesie, angajat(ă) la,
din data de, în funcția de, cu privire la evenimentul
din data de, ora, ce a avut loc la,
la locul de muncă,
situat,
și în care au fost implicați numiții:,
.....
declar următoarele:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Semnătura,

NOTĂ:
Când rândurile pentru declarație nu sunt suficiente, aceasta se va continua pe pagini separate,
care vor fi numerotate și semnate de declarant.

Nr. /data
 Județul
 Localitatea
 Unitatea sanitară

FIȘA DE SEMNALARE BP1

Către

Numele
 Prenumele Sexul M/F
 Data nașterii: anul luna ziua
 Buletin/Carte de identitate: seria nr. CNP
 Adresa de domiciliu
 Datele de contact actuale (telefon, mobil, fax, e-mail)*
 Profesia
 Statutul socioprofesional (pensionar cu invaliditate, pensionar de vârstă, persoană cu handicap, angajat cu unul sau mai multe contracte de muncă etc.)
 Încadrat la

Adresa unității/unităților

Diagnosticul prezumtiv

Agentul causal

Ocupațiile care au generat boala:

1.
2.
3.

Vechimea în ocupațiile respective:

1.
2.
3.

Semnătura și parafa medicului

.....

Diagnosticul de profesionalitate precizat

.....

.....

.....

Semnătura și parafa
 medicului de medicina muncii

.....

Data completării:

anul luna ziua

* Opțional.

*ANEXA Nr. 12
(Anexa nr. 20
la normele metodologice)*

Județul
Localitatea
Unitatea sanitară

PROCES - VERBAL Nr.
de cercetare a cazului de boală profesională

anul luna ziua

Subsemnatul, dr., cu legitimația nr., eliberată de Ministerul Sănătății, în prezența (numele, prenumele, funcția):, efectuând cercetarea cazului de îmbolnăvire profesională din întreprinderea/instituția cu sediul în localitatea, str. nr. semnalat de unitatea sanitară/medicul cu diagnosticul de am constatat următoarele:

1. Se confirmă caracterul profesional al bolii:

a) Îmbolnăvirea profesională se datorează următoarelor cauze:

b) Recomandări:

2. Se infirmă caracterul profesional al bolii:

Motivele pentru care a fost infirmat caracterul profesional al bolii:

Prezentul proces-verbal s-a întocmit în 6 exemplare pentru întreprinderea/instituția/societatea în cauză, autoritatea de sănătate publică, medicul care a semnalat îmbolnăvirea, lucrător, inspectoratul teritorial de muncă și pentru asigurător.

Am primit un exemplar al prezentului proces-verbal și am luat cunoștință de recomandările făcute, astăzi, data de mai jos:

anul luna ziua

Semnătura conducătorului
întreprinderii/instituției

Semnătura și parafa medicului
care a efectuat cercetarea

Semnătura
inspectorului de muncă

.....

.....

.....

FIȘA DE DECLARARE A CAZULUI DE BOALĂ PROFESIONALĂ BP2

Nr. / luna

Județul
Localitatea
Unitatea sanitară
Numele și prenumele
CNP

ÎNTRERINDERE/UNITATEA ANGAJATOARE
ADRESA COMPLETĂ A ÎNTRERINDERII/UNITĂȚII

COD CAEN¹⁾

Secția, atelierul

COD OCUPAȚIE ACTUALĂ²⁾

COD OCUPAȚIE CARE A GENERAT BOALA²⁾

Vechimea în ocupația care a generat boala

Data semnalării

Diagnosticul prezumtiv

Unitatea care a confirmat diagnosticul de profesionalitate

Diagnosticul precizat complet³⁾ [și codificarea radiologică în cazul diagnosticului de pneumoconioză⁴⁾]

Data declarării (anul, luna, ziua)

Agentul cauzal (circumstanțe)

Măsurile indicate pentru bolnav (concediu medical, spitalizare, recomandări program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare etc.)

Bolnavul a decedat (da, nu)

Număr total lucrători din întreprindere/unitate:

Număr lucrători din întreprindere/unitate expuși la agentul cauzal incriminat:

Cercetarea s-a făcut prin Procesul-verbal nr.

Data completării:

anul luna ziua

Semnătura și parafa
medicului de medicina muncii

Ștampila unității

¹⁾ Din 4 cifre, conform Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN.

²⁾ Conform Ordinului ministrului de stat, ministrului muncii și protecției sociale, și al președintelui Comisiei Naționale de Statistică nr. 138/1.949/1995 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România (C.O.R.), cu modificările și completările ulterioare.

³⁾ Denumire completă, complicații, afecțiuni asociate.

⁴⁾ După caz.

TABEL CU BOLILE PROFESIONALE CU DECLARARE OBLIGATORIE

Neoplazii

Boala	Noxă profesională
Neoplasm hepatic și al ductelor biliare intrahepatice	Arsen și compuși
	Clorură de vinil monomer
	Virusuri hepatice B și C
Neoplasm al cavității (foselor) nazale și/sau al sinusurilor	Crom hexavalent și compuși
	Fabricarea alcoolului izopropilic prin procedeul acidului concentrat
	Formaldehidă
	Nichel și compuși
	Pulberi de lemn
Neoplasm nazofaringian	Formaldehidă
Neoplasm laringian	Azbest
Neoplasm bronhopulmonar	Arsen și compuși
	Azbest
	Beriliu
	Bisclorometileter și derivați
	Cadmium și compuși
	Carbură de tungsten
	Clorometil-metileter
	Clorură de vinil
	Cobalt
	Crom hexavalent și compuși
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Formaldehidă
	Gaze muștar
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	Nichel și compuși
	Oxizi de fier
Radiații ionizante	
Radon și produși de dezintegrare ai radonului (inclusiv la mineritul subteran al hematitei)	
Talc cu conținut de azbest	
Uleiuri minerale	
Neoplasm osos și al cartilajului articular al membrelor și cu alte localizări	Radiații ionizante
Neoplasme ale pielii: — epitelom spinocelular — epitelom bazocelular — melanom malign — boala Bowen (carcinom <i>in situ</i>)	Arsen și compuși
	Hidrocarburi aromatice (din bitum, creozot, gudroane, negru de fum, produși de gazeificare a cărbunelui, smoală, produse petroliere, uleiuri minerale și altele)
	Radiații ionizante
	Uleiuri minerale
Mezoteliom pleural Mezoteliom peritoneal	Azbest
Neoplasm al vezicii și al căilor urinare	Amino- și nitroderivați aromatici
	Arsen și compuși
	Auramină
	Benzen
	Benzidină și derivați
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	2-Naftilamină
Uleiuri minerale	

Boala	Noxă profesională
Neoplasm al tractului digestiv	Gaze muștar
	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	Uleiuri minerale
Glioblastom	Derivați de nitrozuree și nitrozoguanidine
Neoplasm mamar Neoplasm al tractului genital feminin	Hormoni sexuali (diethylstilbestrol și altele)
Neoplasm al tractului genital masculin	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
Leucemii	Benzen și derivați
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Formaldehidă
	Radiații ionizante
Limfom non-Hodgkinian	Formaldehidă
Alte afecțiuni maligne cauzate de expunerea profesională obiectivată și evaluată la unul sau mai mulți agenți din lista IARC	Agenți cancerigeni certți din lista IARC

Alte boli și modificări hematologice nonmaligne

Boala profesională	Noxă profesională
Anemie	Ankylostoma duodenale
	Arsen și compuși
	Benzen
	Brucella
	Butil de staniu
	Cimen (paracimol)
	Compuși organofosforici și organoclorurați
	Crezoli
	Fosfor și compuși
	Hidrocarburi alifactice halogenate (clorură de metil = monoclorometan, hexaclorciclohexan = Lindan, tricloretilenă etc.)
	Hidrogen arseniat (arsină)
	Medicamente
	Mesitilen
	Metilcelosolv
	Monoxid de carbon
	Naftalină
	Nitro-, cloro- și cloronitroderivați aromatici (monoclorbenzen, o-diclorbenzen, DDT, trinitrotoluen, pentaclorfenol etc.)
	p-Butilbenzen
	Pirocatechină
	Pirogalol
	Plumb
	Radiații ionizante
Silicat de etil	
Trimetilbenzen (pseudocumen) și alte hidrocarburi aromatice și altele	
Agranulocitoză	Benzen
	Radiații ionizante
	Trinitrotoluen
	și altele

Boala profesională	Noxă profesională
Methemoglobinemie	Amino- și nitroderivați
	Hidrogen arseniat
	Oxizi de azot
	Pirocatechină
	Pirogalol
	Rezorcină
	și altele

Afecțiuni psihice și comportamentale

Boala profesională	Noxă profesională
Sindrom posttraumatic	Traumatisme craniene prin accident de muncă

Boli neurologice

Boala profesională	Noxă profesională
Parkinson secundar	Mangan (dioxid de mangan)
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Sulfură de carbon
Afecțiuni extrapiramidale și tulburări de motilitate: — ataxie/tremor intenționat și altele	Acrilamidă
	Furfural
	N-Hexan
	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Hidrogen fosforat (fosfină, trihidură de fosfor)
	Mangan
	Mercur și compuși
	Toluen
și altele	
Mononeuropatia membrilor superioare: — sindrom de tunel carpian — sindromul de tunel cubital Guyon — sindromul epitrohleo-olecranian — sindromul de tunel radial — alte mononeuropatii ale membrilor superioare	Mișcări repetitive Vibrații Poziții extreme ale articulațiilor (în special asocierea acestor factori de risc)
Sindrom de compresie a nervului sciatic	Poziții vicioase
Neuropatie	Acrilamidă
	Arsen și compuși
	Borrelia (maladia Lyme)
	Brucella (bruceloză cronică)
	Compuși organofosforici
	Dimetil aminopropionitril
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Hidrocarburi alifactice (N-hexan, ciclohexan și altele)
	Hidrocarburi aromatice
	Mercur
	Metil-N-butyl-cetonă
	Plumb
	Sulfură de carbon
	Taliu
	Virusul hepatitic C
Virusul varicelo-zosterian	
Vibrații	
și altele	

Boala profesională	Noxă profesională
Mielită	Borrelia (maladia Lyme)
	Bromură de metil (monobrommetan)
	Brucella (bruceloza cronică)
	și altele
Nevrită trigeminală	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	și altele
Encefalopatia toxică	Acetonitril
	Alcooli
	Aldehyde
	Amine aromatice și derivați
	Arsen și compuși
	Cetone
	Decaboran
	Dimetilformamidă
	Dimetilsulfoxid (DMSO)
	Esteri
	Eteri
	Glicoli
	Hidrocarburi alifactice și aromatice
	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Hidrogen arseniat
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Nitroderivați alifatici
	Nitro- și cloronitroderivați aromatici
	Pentaboran
	Plumb și compuși
Solvenți organici (amestecuri)	
Staniu și compuși	
Tetrahidrofuran	
și altele	
Paralizii	Compresii mecanice

Boli ale analizatorului vizual

Boala profesională	Noxă profesională
Conjunctivite	Alergeni și iritanți profesionali
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante
	Virusuri, bacterii
	și altele
Cheratite	Acid clorhidric
	Acid fluorhidric
	Amoniac
	Arsen și compuși
	Benzochinone
	Cianamidă calcică
	Clor
	Creozot
Crezoli	

Boala profesională	Noxă profesională
	Dioxid de sulf
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Fenoli (fenol, pirocatechină, pirogalol, rezorcina și altele)
	Formiat de metil
	Hidrochinonă
	Hidrogen sulfurat
	Piridine
	Quinoleină
	Alergeni și iritanți profesionali
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante
	Radiații ultraviolete
	Seleniu
	Silicat de metil
	Streptococcus suis
	Sulfură de carbon
	Virusuri și altele
Cataractă	Dinitrocrezol
	Dinitrofenol
	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Lasere
	Microunde
	Naftalină
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante și altele
	Trinitrotoluen și altele
Nistagmus	Iluminat inadecvat în mine
Astenopie acomodativă	Suprasolicitări vizuale, în special în condiții de iluminat nefiziologice cantitativ și calitativ
Nevrită optică	Alcool alilic
	Alcool metilic (metanol)
	Arsen și compuși
	Hidrocarburi alifactice halogenate
	Mercur
	Naftalină
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	Piridine
	Sulfură de carbon
Taliu	
Ambliopie Diplopie Amauroză	Bromură de metil (monobrommetan)
	Carbamați heterociclici anticolinesterazici
	Clorură de metil (monoclormetan)
	Compuși organofosforici
	Fosfați, pirofosfați, tiofosfați, fosforamide
	Hidrogen fosforat (fosfina, trihidrura de fosfor)
	Monoxid de carbon
	Sulfură de carbon
Taliu	

Boala profesională	Noxă profesională
Uveită Endoftalmie	Streptococ și altele

Boli ale analizatorului auditiv

Boala profesională	Noxă profesională
Hipoacuzie Surditate	Zgomot peste valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor
	Substanțe chimice ototoxice (arsen, bromură de metil, n-butil alcool, compuși organomercuriali, mangan, mercur, monoxid de carbon, plumb, stiren, sulfură de carbon, toluen, tricloretilenă și altele)
	Explozii cu afectarea timpanului
	Perforații ale timpanului cu scânteii sau metale topite
	Traumă barometrică
	Traumatisme cu interesarea urechii medii și a timpanului
	Traumatisme cu interesarea stâncii temporale
	Curent electric

Boli ale aparatului cardiovascular

Boala profesională	Noxă profesională
Sindromul Raynaud	Vibrații cu acțiune la nivelul membrelor superioare
	Clorură de vinil
	Rășini epoxidice
Tromboflebită de efort a membrelor superioare	Efort cu mișcări ample ale membrelor superioare
Tromboflebită profundă a membrelor inferioare	Poziție șezândă prelungită la conducătorii profesioniști de vehicule și utilaje

Boli ale aparatului respirator

Boala	Noxă profesională
Silicoză Silicotuberculoză	Dioxid de siliciu liber cristalin
Azbestoză	Azbest
Pneumoconioza minerului la cărbune	Cărbune
Aluminoză pulmonară	Aluminiu
Berilioză	Beriliu
Pneumoconioze cauzate de alte pulberi anorganice	Antimoniu = stibiu (stibioză), bariu (baritoză), caolin (caolinoză), fibre minerale artificiale, mică (micatoză), nefelină — apatită, olivină (olivinoză), oxid de ceriu, oxizi de fier (sideroză), perlit, pulberi anorganice mixte, staniu (stanoză), talc (talcoză), tantal, titan, tungsten, vanadiu, wolfram, zirconiu și altele
	Fibroză pulmonară
Carburi metalice (frite)	
Clorură de vinil	
Medicamente (unele citostatice și altele)	
Metale grele (cobalt și altele)	
Radiații ionizante	
Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori) — inclusiv gaze de furnal, gaze de sudură și altele	
Șisturi	
Uleiuri minerale și altele	
Afecțiuni pulmonare benigne: pleurezie benignă, atelectazii rotunde, plăci pleurale	Azbest

Boala	Noxă profesională
Bisinoză	Bumbac, cânepă, in, iută, sisal, kapoc
Bronhoalveolită alergică extrinsecă (pneumonia prin hipersensibilizare)	Acarieni
	Actinomicete termofile
	Aer condiționat
	Alge
	Alginați
	Amiodaronă
	Amoebe
	Anhidride (ftalică, hexahidroftalică, himică, tetracloroftalică, tetrahidroftalică, trimelitică și altele)
	Antigene animale (inclusiv din dejecții)
	Artropode
	Aur (sărurile de aur)
	Bacterii aeropurtate
	Bagasă
	Blănuri
	Brânzeturi
	Bumbac
	Cafea verde (pulbere)
	Carmin (pigment din gărgărițe)
	Ceai (pulbere)
	Cereale (grâu, orz, secară și altele)
	Compost
	Enzime din detergenți
	Făină
	Fân (în special mucegăit)
	Fungi (comestibili și microscopici)
	Hamei
	Hârtie (pastă)
	Hipofiză (pulbere)
	Izocianați
	Lemn (pulberi)
	Maț
	Mumii (învelișurile lor textile)
	Neghina sorgului
	Nucă de cocos
	Paprika
	Pește (făină de pește)
	Piretroide
	Plută
	Procarbazină
	Rășini epoxidice
	Reactivul Paulis
Sisal	
Soia (coajă)	
Trestie de zahăr	
Tutun	
Uleiuri de răcire	
Variolă (cruste variolice)	
și altele	

Boala	Noxă profesională
Sindromul toxic al pulberilor organice (boala de siloz și altele)	Pulberi organice
BPOC	Pulberi organice
	Azbest
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Alte pulberi anorganice
	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Rinite	Alergeni respiratori profesionali
	Iritanți respiratori profesionali
Ulcer nazal și/sau perforația septului nazal	Acid clorhidric
	Acid fluorhidric
	Arsen și compuși
	Clorură de potasiu
	Clorură de sodiu
	Crom și compuși
	Lemn (pulberi)
	și altele
Laringită	Alergeni respiratori profesionali
	Iritanți respiratori profesionali
	Suprasolicitare vocală profesională cronică
Noduli ai corzilor vocale („nodulii cântăreților”)	Suprasolicitare vocală profesională cronică
Iritația și inflamația acută și cronică a căilor aeriene superioare	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
RADS (Reactive airways dysfunction syndrome = sindrom reactiv de căi aeriene)	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Astm bronșic alergic	Alergeni respiratori profesionali
Astm bronșic nonalergic (iritativ)	Iritanți respiratori profesionali
Bronșită acută și cronică	Azbest
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Alte pulberi anorganice
	Pulberi organice
	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Pneumopatia cauzată de sisteme de aer condiționat și de umidifiere a aerului	Agenți vehiculați prin sistemele de aer condiționat și de umidifiere a aerului
Pneumonia chimică	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori), uleiuri minerale (pneumonia lipoidică), zinc și alte metale (febra de fum)
Edem pulmonar acut	Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori)
Emfizem pulmonar	Efort respirator cronic (la suflători)

Bolile ficatului

Boala	Noxă profesională
Hepatite toxice	Substanțe chimice hepatotoxice: arsen și compuși, brombenzen, clorură de vinil, crezoli, dinoseb, dinoterbe, eter clormetilic, eter dicloretilic, etilenclorhidrină, fenoli, halotan, hidrocarburi alifactice halogenate, ioxinil, nitro- și cloronitroderivați aromatici și altele
Hepatite infecțioase	Amoebe
	Brucella
	Rickettsii (Febra Q)
	Virusuri hepatitice
	și altele

Boli ale pielii și țesutului subcutanat

Boala	Noxă profesională
Dermatită alergică de contact: a) eczemă alergică de contact	Antigene animale și vegetale, adezivi, biocide, cauciuc, coloranți, cosmetice, detergenți, esențe aromate, explozivi, fotoprotectoare, gaze de luptă, medicamente (unele anestezice de contact, antibiotice, antifungice imidazolice, chinină, corticoizi, nitrofurazonă, sulfamide și altele), metale și compușii lor, rășini naturale și sintetice (monomeri), revelatori fotografici, solvenți organici, substanțe de contrast, substanțe de curățat, uleiuri de răcire și altele
b) eczemă fotoalergică de contact	Fotoalergeni
c) eritrodermie	Insectofungicide arsenicale și mercuriale
	Tricloretilenă
	Tetraclorotilenă și altele
d) dermatită de contact la proteine	Proteine vegetale și animale
e) eritem polimorf	Alergeni ce induc eritem polimorf
f) erupție lichenoidă	Alergeni ce induc erupții lichenoidale
g) dermatită limfomatoidă	Alergeni ce induc dermatită limfomatoidă
h) dermatită purpurică de contact (purpură alergică de contact)	Adjuvanți ai cauciucului, balsamul de Peru, coloranți (de tipul Disperse și Basic, parafenilendiamină și derivați și altele), cumarine, dimetilol-dihidroxi-etilenuree, dimetilol-dihidroxi-propilenuree, dimetilol-propilenuree, fibre de sticlă, lână, medicamente (aprotinină, chinidină, flavonoide, mefenazină, peroxidul de benzoil și altele), plante (mușchii de copac, păstârnac, sumac și altele), rășini melamin-formaldehidice, rășini ureo-formaldehidice, sulfură de carbon, tetrametilol-acetilendiuree și altele
i) dermatită de contact sistemică	Alergeni ce induc dermatita de contact sistemică
Dermatită ortoergică de contact: a) dermatită de uzură	Pulberi anorganice (de ciment, metalice, minerale, vată de sticlă, zgură și altele), pulberi organice (lemn și altele), microtraumatisme repetate și altele
b) dermatită iritativă (propriu-zisă)	Detergenți, produse petroliere, reactivi chimici, săpunuri, solvenți organici, uleiuri și lubrefianți, umezeală („eczema menajeră”) și altele
c) dermatită caustică (arsură chimică)	Acizi și baze tari (caustici)
	Alumino-silicații de calciu (ciment)
	Arsen și compuși
	Fosfor și compuși
	Var nestins (oxid de calciu) și altele
d) dermatită fototoxică de contact	Substanțe fototoxice
Dermatită de contact mixtă (alergică și iritativă)	Alergeni și iritanți cutanați
Urticarie, angioedem (edem Quincke), șoc anafilactic	Alergeni ce induc urticarie
	Presiune cutanată, spectrul solar (radiații infraroșii, vizibile și ultraviolete), temperaturi extreme, vibrații
Radiodermită	Radiații ionizante
Acnee profesională	Compuși halogenați, gudron de huiă, produse petroliere, uleiuri minerale și altele
Porfirie cutanată tardivă (tarda)	Hexaclorbenzen și alte hidrocarburi aromatice halogenate
	Virus hepatitic C
	și altele

Boli ale sistemului musculo-scheletic și ale țesutului conjunctiv

Boala	Noxă profesională
Bursite	Manipulare de greutate Mișcări repetitive Microtraumatisme repetate Poziții extreme, forțate, vicioase, prelungite sau violente, cu suprasolicitarea și traumatizarea articulațiilor: supraîncordări, presiuni, torsiuni, tracțiuni Vibrații
Epicondilita	
Sinovite	
Tendinite	
Tenosinovite	
Leziuni de menisc	
Artroze	
Periartrite	
Deformări ale coloanei vertebrale	
Discopatii, inclusiv hernia de disc	
Fracturi osoase	

Boli ale aparatului excretor

Boala profesională	Noxă profesională
Nefropatie toxică	Acrilonitril
	Aldrin
	Benzochinone
	Butil-toluen terțiar
	Clor
	Crezoli
	Cumen
	N, N-Dimetilformamidă
	Dimetilsulfat
	Dioxan
	Eter etilic
	Eteri de glicoli
	Etil-benzen
	Etilenclorhidrină
	Etilenglicol și derivați
	Fenoli și derivații lor halogenați și nitrați
	Fosfor și compuși
	β-Propiolactona
	Hidrazine
	Hidrocarburi halogenate alifatic
	Hidrogen arseniat
	Metale grele și compuși (cadmiu, crom, mercur, plumb, vanadiu și altele)
	Nitro- și cloronitroderivați aromatici
	Paraquat (Dipiridillium)
	Piridine
	Pirogalol
Silicat de metil și de etil	
Stiren	
Tetralină (tetrahidronaftalină)	
Triazine	
și altele	
Nefropatie infecțioasă	Brucella
	Hantavirus
	Mycobacterium tuberculosis
	Streptococ beta-hemolitic din grupul A
	și altele

Boli profesionale cauzate de expunerea la agenți fizici neclasificate anterior

Boala	Noxă profesională
Colaps caloric, crampe calorice, șoc caloric	Microclimat cald
Hipotermie, degerături	Microclimat rece
Îmbolnăviri datorate compresiunilor sau decompresiunilor	Presiuni atmosferice crescute (hiperbarism) sau scăzute (hipobarism)
Boala de vibrații: — sindrom osteo-musculo-articular — sindrom digestiv — sindromul Raynaud — sindrom neurologic	Vibrații
Boala de iradiere (sindrom acut de iradiere)	Radiații ionizante
Sindroame neuro-cardio-vasculare și endocrine	Câmpuri electrice și magnetice
	Radiații electromagnetice neionizante din banda microunde și radiofrecvență

Boli infecțioase și parazitare

Boala	Noxă profesională
Tuberculoză	Mycobacterium tuberculosis (uman și animal)
Hepatită A, B, C, E	Virus hepatitic A, B, C, E
Leptospiroză	Leptospira
Bruceleză	Brucella
Tetanos	Clostridium tetani
Boli infecțioase și parazitare, inclusiv tropicale, pentru care riscul de infectare a fost evaluat	Agenți biologici conform Directivei 2000/54 CEE

Intoxicații acute, subacute și cronice profesionale și consecințele lor

Boala	Noxă profesională
Intoxicații acute, subacute și cronice profesionale și consecințele lor	Acid azotic
	Acid cianhidric
	Acid sulfuric
	Acizi organici
	Acrilonitril
	Alcool butilic (Butanol)
	Alcool izopropilic (Izopropanol)
	Alcool metilic (Metanol)
	Amine alifatic
	Amine alifatic halogenate
	Amoniac
	Antimoniu (stibiu) și compuși
	Antracen
	Arsen și compuși
	Benzen sau omologi ai acestuia (omologii benzenului sunt definiți prin formula: C_nH_{2n-6})
	Benzochinone
	Beriliu și compuși
	Bitum
	Brom
	1,4-Butandiol
Cadmium și compuși	
Carbazol și compuși	

Boala	Noxă profesională
	Cetone: acetonă, cloracetonă, bromacetonă, hexafluoracetonă, metil etil cetonă, metil n-butil cetonă, metil izobutil cetonă, diacetonă alcool, oxid metil izoftalic, 2-metilciclohexanonă
	Cianuri și compuși
	Clor
	Crom și compuși
	Derivați halogenați, fenolici, nitriți, nitrați sau sulfonați ai hidrazinelor
	Dietilen glicol
	Disulfură de carbon
	Esteri organofosforici
	Esterii acidului azotic
	Eteri: metil eter, etil eter, izopropil eter, vinil eter, diclorizopropil eter, guaiacol, metil eter și etil eter ai etilenglicolului
	Etilen glicol
	Fenoli halogenați
	Fenoli sau omologi
	Fluor și compuși
	Formaldehida
	Fosfor și compuși
	Fosgen (Oxiclorura de carbon)
	Funingine, negru de fum
	Gaz, petrol lampant
	Gudroane
	Hidrazine
	Hidrocarburi alifatiche derivate din benzină (solvent nafta) sau petrol
	Hidrocarburi alifatiche halogenate
	Hidrocarburi aromatice (inclusiv policiclice = HPA)
	Hidrocarburi aromatice halogenate
	Hidrogen sulfurat
	Iod
	Izocianați
	Mangan și compuși
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Naftalen (naftalină) sau omologi ai ei (omologul ei este definit prin formula: C_nH_{2n-12})
	Naftoli halogenați
	Naftoli sau omologi
	Nichel și compuși
	Nitro- și aminoderivați aromatici
	Nitroderivați ai glicolilor și ai glicerolului
	Nitroderivați alifatici
	Nitrofenoli și omologi
	Oxizi alchilarilici halogenați
	Oxizi de azot
	Oxizi de sulf
	Parafină
	Plumb și compuși
	Produse petroliere
	Produși de distilare a cărbunelui

Boala	Noxă profesională
	Smoală
	Sulfonați alchilarilici halogenați
	Uleiuri minerale
	Vanadiu și compuși
	Vinilbenzen și divinilbenzen
	și altele

Lista suplimentară — Alți factori profesionali considerați posibil nocivi:

Anhidride aromatice și compuși
Argint
Ciocolată, zahăr și făină — cauzând carii dentare
Decalină
Difenil
Difenil oxid
Fibre minerale
Fibre sintetice
Magneziu
Mercaptani
Metacrilonitril
Ozon
Platină
Sidef
Terpene
Thiopene
Tioalcooli
Tioeteri
Tiofenoli

NOTĂ:

Tabelul cu bolile profesionale cu declarare obligatorie va fi revizuit periodic.

*ANEXA Nr. 15
(Anexa nr. 23
la normele metodologice)*

TABEL CU BOLILE LEGATE DE PROFESIUNE

BOALA LEGATĂ DE PROFESIUNE	FACTORI PROFESIONALI CAUZALI
Hipertensiune arterială	Zgomot, vibrații, temperatură și radiații calorice crescute, suprasolicitare neuropsihică și altele
Boală cardiacă ischemică	Suprasolicitări fizice și neuropsihice crescute și altele
Varice ale membrilor inferioare complicate cu tulburări trofice sau cu tromboflebite	Ortostatism prelungit static sau asociat cu manipulare de greutate
Afecțiuni respiratorii cronice nespecifice	Pulberi, gaze iritante și altele
Afecțiuni digestive	Temperatură crescută, zgomot, noxe chimice și altele
Afecțiuni osteo-musculo-scheletice (lombalgii, cervico-scapulalgii și altele)	Microclimat nefavorabil, vibrații, efort fizic crescut, postură incomodă, efect traumatic mecanic și altele
Nevroze și alte afecțiuni neuropsihice	Zgomot, vibrații, noxe chimice, suprasolicitare neuropsihică și altele

ANEXA Nr. 16
(Anexa nr. 24
la normele metodologice)

Denumirea solicitantului:
 Adresă:
 Localitate:
 Județ:
 Cod poștal:
 Telefon/Fax:
 Nr. de înregistrare în registrul comerțului:
 Cod unic de înregistrare (CUI):

Nr. / 1)

Către

..... 2)

Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

Subsemnatul,, reprezentant al, solicit analizarea, în vederea avizării, a documentației cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu următoarele elemente de identificare:

— tipul documentației:
 — titlul documentației:

Pentru aceasta prezint spre analiza Comisiei de abilitare și avizare, în conformitate cu prevederile art. 187 din Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, următoarele documente³⁾:

—
 —

Solicitant⁴⁾,

.....

NOTĂ:

Când rândurile de pe prima pagină nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la această cerere pentru continuarea listei, cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și pe prima, semnătura și, după caz, ștampila solicitantului.

1) Se va completa cu numărul și data de înregistrare la solicitant.

2) Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

3) Se va completa cu documentele transmise Comisiei de abilitare și avizare, prevăzute la art. 187 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

4) Se vor specifica funcția, numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului său legal, se va semna și ștampila.

ANEXA Nr. 17
(Anexa nr. 25
la normele metodologice)

ROMÂNIA
 MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
 1)

COMISIA

**de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
 a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă**

AVIZ

Nr. din

Se avizează documentația cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, înregistrată la 1) cu nr. din data de, cu următoarele elemente de identificare:

Tipul documentației²⁾:

Titlul documentației³⁾:

Titularul avizului⁴⁾:

Prezentul aviz este emis în temeiul art. 45 alin. (2) lit. j) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006.

Emis la data de

Valabil până la schimbarea condițiilor în care a fost emis.

Președinte,

.....
 (numele și prenumele, semnătura și ștampila
 Comisiei de abilitare și avizare emitente)

1) Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

2) și 3) În situația în care documentația cuprinde mai multe tipuri cu același titlu sau mai multe titluri din același tip, se va completa: „conform anexei care face parte integrantă din prezentul aviz”.

4) Se va completa: numele titularului, adresa, cod poștal, telefon, fax (e-mail, pagina web, dacă este cazul).

A N E X A
la Avizul nr. din

Titular:

Tipul/titlul¹⁾ documentației:

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Președinte,

.....
(numele și prenumele, semnătura și ștampila
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

NOTĂ:

Când rândurile de pe prima pagină și de pe verso nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la aviz pentru continuarea listei cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și pe aviz, și pe versoul acestuia, semnătura președintelui și ștampila Comisiei de abilitare și avizare emitente.

¹⁾ Se va preciza tipul sau titlul, după caz.

ANEXA Nr. 18
(Anexa nr. 26
la normele metodologice)

ROMÂNIA
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
.....¹⁾

COMISIA
de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare
a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

DECIZIE
Nr. din

În urma analizei documentației, înregistrată la¹⁾ cu nr. din data de, cu următoarele elemente de identificare:

- tipul documentației:
- titlul documentației:
- solicitantul avizului:

au rezultat următoarele neconformități cu cerințele prevăzute la art. 178—192 din Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare:

-
-
-

Ca urmare, Comisia de abilitare și avizare decide respingerea solicitării de acordare a avizului și restituirea documentației.

Președinte,

.....
(numele și prenumele, semnătura și ștampila
Comisiei de abilitare și avizare emitente)

NOTĂ:

Când rândurile cu documentații sau neconformități nu sunt suficiente, se va întocmi o anexă la această decizie pentru continuarea enumerării, cu numărul de rânduri necesare, anexă care va purta pe fiecare pagină, ca și decizia, semnătura președintelui și ștampila Comisiei de abilitare și avizare emitente.

¹⁾ Se va completa cu denumirea structurii în cadrul căreia funcționează Comisia de abilitare și avizare, potrivit art. 36 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

